27/09/2026

Η πανήγυρη της Ιεράς Μονής Τοπλού Σητείας

/ Ιερές Μονές

Με εξέχουσα λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια το Σάββατο 26 Σεπτεμβρίου 2026, εορτή της μεταστάσεως του Αγίου ενδόξου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ιωάννου του Θεολόγου, πανηγύρισε η παλαίφατη και ιστορική Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή Παναγίας Ακρωτηριανής και Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου Τοπλού Σητείας.

Το απόγευμα της Παρασκευής 25 Σεπτεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας, εκπρόσωπος της Αυτού Θειοτάτης Παναγιότητος, του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, και της Μητρός Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Μεγάλου πανηγυρικού Αρχιερατικού Εσπερινού, ευλόγησε τους άρτους και κήρυξε κατάλληλα τον θείο λόγο.

Ο σεμνοπρεπής Ιεράρχης του Οικουμενικού Θρόνου Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας, αφού πρώτα μετέφερε την πατρική ευλογία, την αγάπη και τις ευχές της Μητρός Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας και του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου, μίλησε για το πρόσωπο του αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, του μαθητή της αγάπης, του Ευαγγελιστή του Λόγου, του Αποστόλου που στάθηκε κάτω από τον Σταυρό, υπογραμμίζοντας ότι έμεινε κοντά στον Χριστό μέχρι τέλους και, κάτω από τον Σταυρό, διδάχθηκε το βαθύτερο μάθημα της θεολογίας. Όπως χαρακτηριστικά τόνισε: «Εκεί είδε ότι ο Θεός δεν αποκαλύπτεται μόνο στη δύναμη, αλλά και στην αυτοπροσφορά· όχι μόνο στη δόξα, αλλά και στον Σταυρό· όχι ως εξουσία που επιβάλλεται, αλλά ως αγάπη που προσφέρεται. Γι’ αυτό ο Άγιος Ιωάννης μας

αποκαλύπτει ότι ο Θεός είναι αγάπη. Και αυτή είναι μία από τις βαθύτερες αλήθειες της χριστιανικής πίστεως... μέσα σε αυτή τη σημερινή αβεβαιότητα, η φωνή του Αγίου Ιωάννου γίνεται επίκαιρη και παρηγορητική. Θυμίζει στον άνθρωπο ότι δεν είναι μόνος, ότι η ζωή του έχει προορισμό και ότι δεν δημιουργήθηκε για την απελπισία, αλλά για την κοινωνία με τον Θεό. Η υπενθύμιση αυτή αποκτά ιδιαίτερο βάθος μέσα στην Ιερά αυτή Μονή. Ο μοναχισμός αποτελεί ζωντανή μαρτυρία ότι υπάρχει κάτι μεγαλύτερο από την αυτάρκεια του ανθρώπου. η αναζήτηση του Χριστού. Η αγάπη είναι το κριτήριο της αυθεντικής χριστιανικής ζωής· όχι ως συναίσθημα μόνο, αλλά ως θυσία, συγχώρηση, υπομονή, διακονία και σταυρική προσφορά».

Τέλος ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας ευχήθηκε ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος να πρεσβεύει για την Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία, να ευλογεί την Εκκλησία της Κρήτης και να προστατεύει την Ιερά Μονή, να ενισχύει δε τον Καθηγούμενο και την αδελφότητα στο έργο της προσευχής και της διακονίας και να σκεπάζει τον ευσεβή λαό του Θεού, καθώς και όλους όσοι προσέρχονται στον ιερό αυτό τόπο αναζητώντας παρηγοριά, ελπίδα και πνευματική ανάπαυση.

Το πρωί της κυριωνύμου ημέρας της εορτής, Σάββατο 26 Σεπτεμβρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ανδρέας, χοροστάτησε κατά την ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στο πανηγυρίζον Καθολικό της Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής.

Πριν την Απόλυση, ο Ηγούμενος της Μονής, Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης Αμβρόσιος Σκαρβέλης, προσφώνησε κατάλληλα και καλωσόρισε με εγκάρδια λόγια τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέα, εκπρόσωπο της Α.Θ.Π,

του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου. Τον ευχαρίστησε για την παρουσία του και του ζήτησε να μεταφέρει στο μαρτυρικό και αείφωτο Φανάρι, και ιδιαιτέρως τον επιδέξιο οικοστρόφο Του, τον Οικουμενικό μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο, τον σεβασμό, την αφοσίωση και την υπακοή του ίδιου και της ολιγομελούς αδελφότητας της Μονής προς τον Παναγιώτατο Προκαθήμενο της Ορθοδόξου Εκκλησίας, ο οποίος «συνεχίζει αδιάκοπα να φέρει στους ώμους του το βαρύ φορτίο της Παράδοσης, της Ρωμιοσύνης και του Γένους, όπως έκαναν και όλοι οι άγιοι Προκάτοχοί Του Πατριάρχες Κωνσταντινουπόλεως, ιδιαιτέρεως ο Γαβριήλ και ο Άγιος Γρηγόριος ο Ε΄, οι οποίοι με τα Πατριαρχικά τους Συγγίλια προστάτευσαν την Ιερά Μονή Τοπλού στα δύσκολα χρόνια της τουρκικής σκλαβιάς».

Στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας ανέγνωσε βαρυσήμαντο μήνυμα της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου προς τον Ηγούμενο της Μονής, σημειώνοντας μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

«Η Αγία ημών Εκκλησία τιμά σήμερον την μετάστασιν του Αγίου ενδόξου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ιωάννου του Θεολόγου, του ηγαπημένου Μαθητού

του Κυρίου, ο οποίος ηξιώθη να γνωρίση και να βιώση κατά τρόπον μοναδικόν το μυστήριον της θείας αγάπης. Ανακλιθείς επί το στήθος του Διδασκάλου κατά τον Μυστικόν Δείπνον, κοινωνός των αρρήτων Αυτού Μυστηρίων, παρέμεινε πιστός έως τέλους ακολουθήσας Αυτόν όχι μόνον εις τό όρος Θαβώρ της θείας δόξης, αλλά και μέχρι του Σταυρού του Γολγοθά. Η αγάπη του Ιωάννου, ως ελευθέρα ανταπόκρισις εις την αγάπην του Κυρίου του, εγένετο αφοσίωσις και ακατάλυτος κοινωνία ζωής. Ο ηγαπημένος Μαθητής, ενώ έβλεπε τον Διδάσκαλον επί του Σταυρού, δεν απεμακρύνθη, παρέμεινε πλησίον Του. Η αγάπη Του δεν εκάμφθη ενώπιον της δοκιμασίας. Κατά την ιεράν και φρικτήν εκείνην ώραν ο Κύριος ενεπιστεύθη εις αυτόν την Παναγίαν Μητέρα Του. Και μαρτυρεί ο Ευαγγελιστής ότι “απ’ εκείνης της ώρας έλαβεν ο μαθητής αυτήν εις τα ίδια” (Ιω. ιθ΄, 27), Η αγάπη του εσφραγίσθη δια της ιεράς ταύτης παρακαταθήκης, την οποία εδέχθη με πίστιν και υπακοήν. Η εμπιστοσύνη του Κυρίου εγένετο δι΄ αυτόν ευθύνη, η δε αφοσίωσίς του εξεδηλώθη ως έμπρακτος μέριμνα. Σύμπας ο βίος Ιωάννου του Θεολόγου απετέλη ούτω μαρτυρίαν ότι “η αγάπη εκ του Θεού εστι, και πας ο αγαπών εκ του Θεού γεγέννηται και γινώσκει τον Θεόν” (Ιω. δ΄, 7).

Αυτήν την αγάπη διακονεί και η μοναστική πολιτεία, δια της προσευχής, της ασκήσεως, της ταπεινώσεως, της αδελφικής κοινωνίας και της πιστότητας εις την ιεράν παράδοσιν και κανονικήν τάξιν ως εκφράσεως σεβασμού προς την ιεράν παράδοσιν και την ενότητα του εκκλησιαστικού σώματος. Ιδιαιτέρως δε δια μίαν Ιεράν Μονήν, η οποία φέρει το ευθυνέμφορτον προνόμιον της Σταυροπηγιακής αξίας, το χρέος της αφοσιώσεως, κατά το πρότυπον του ηγαπημένου Μαθητού του Κυρίου, ενώπιον του Σταυρού των θλίψεων και των πολυειδών δοκιμασιών της Μεγάλης Εκκλησίας, είναι μέγα και ιερόν. Χρέος να συμμερίζηται όχι μόνον την τιμήν, αλλά και το βάρος του Σταυρού, να ίσταται παρά τον Οικουμενικόν Θρόνον, όχι μόνον κατά τας ημέρας της ευκλείας, αλλά και κατά τας ώρας του κλύδωνος, να συνμμετέχη εις τας μερίμνας, να στηρίζη το έργον, να υπερασπίζηται τα δίκαιά του και να μαρτυρη δια της ακλονήτου προσηλώσεως ότι η σχέσις αύτη δεν είναι εξωτερική και τυπική, αλλά κοινωνία ζωής και αγάπης εν Χριστώ.

Η ιστορική Μονή Τοπλού δίδει μαρτυρίαν της ζώσης Ορθοδόξου παραδόσεως της Κρήτης, και του επί αιώνας αδιασπάστου δεσμού της με την Πρωτόθρονον Εκκλησίαν της Κων/πόλεως. Κλήρος και λαός της Μεγαλονήσου γνωρίζουν να τιμούν και να περιβάλλουν με υϊικήν στοργήν την Μητέρα αυτών Μεγάλην Εκκλησίαν. Η προς το Οικουμενικόν Πατριαρχείον αγάπη και ο σεβασμός των αποτελούν βίωμα βαθύτατα ερριζωμένον εις την εκκλησιαστικήν συνείδησιν και κυρίως εις την καρδίαν του ευσεβούς Κρητικού λαού.

Από των χρόνων της ιδρύσεώς του εις το ανατολικόν άκρον της περιρρύτου

Κρήτης μέχρι σήμερον, το σεβάσμιον τούτο καθίδρυμα διήλθε περιόδους ακμής και ευημερίας, αλλά και σκληρών δοκιμασιών, διωγμών και καταστροφών, παραμένον παρά ταύτα τόπος ασκήσεως, παιδείας και πνευματικής προσφοράς. Αι θυσίαι των πατέρων του, οι αγώνες και η προσφορά των αποτελούν πολύτιμον παρακαταθήκην, η οποία συνεχίζει να εμπνέη και να διδάσκη. Αι περίπυστοι, επίσης, ιεραί εικόνες της Μονής διασώζουν την εικονογραφικήν παράδοσιν, η οποία εκαλλιεργήθη επί αιώνας εις την Κωνσταντινούπολιν και εκαρποφόρησεν ιδιαιτέρως στην Κρήτην. Η ιστορία της Μονής, τα υψηλά καλλιτεχνικής αξίας κειμήλιά της και η λειτουργική ζωή, εν συνδυασμώ μετά του Σταυροπηγιακού αυτής χαρακτήρος, συγκροτούν μίαν ενιαίαν μαρτυρίαν, η οποία πρέπει να διαφυλαχθή και να μεταδοθή ακεραία εις τας επερχομένας γενεάς. Η εορτή, όθεν, της μνήμης του ηγαπημένου Μαθητού προσφέρει εν πολύτιμον δίδαγμα: Όπως εκείνος παρέμεινε πιστός εις την αγάπην του Κυρίου μας του και διεφύλαξε την εμπιστευθείσαν αυτώ ιεράν παρακαταθήκην, ούτω και η Ιερά Μονή Τοπλού καλείται να συνεχίση την ιστορικήν της πορείαν με την αυτήν πίστιν και αφοσίωσιν προς τον Οικουμενικόν Θρόνον».

Τέλος, η Α.Θ.Π., ο Οικουμενικός Πατριάρχης ευχήθηκε στο μήνυμά του «όπως η

καθ’ ημάς Ιερά Μονή συνεχίση να αποτελή τόπον προσευχής, ασκήσεως και πνευματικής ανατάσεως”, και απένειμε «την Πατριαρχικήν ημών ευλογίαν προς τον ιερόν κλήρον, τους εκπροσώπους των Αρχών και πάντας τους συνεορτάζοντας και συμπροσευχομένους εν τω ιερώ τούτω Πατριαρχικώ Σταυροπηγίω ευλαβείς προσκηνητάς».

Αμέσως μετά εψάλη το «Πολυχρόνιον» του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου.

Ακολούθησε πλούσια φιλοξενία προς τους εκπροσώπους των τοπικών Αρχών και τους προσκυνητές, οι οποίοι προσήλθαν για να συνεορτάσουν τη Μετάσταση του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου στην ιστορική Ιερά Μονή της Ανατολικής Κρήτης, αρχικά στο Αρχονταρίκι και στη συνέχεια στην τράπεζα του μοναστηριού.

Στην πανήγυρη έλαβαν μέρος ο Προηγούμενος της πανηγυρίζουσας Μονής, Πανοσιώτατος Αρχιμανδρίτης Φιλόθεος Σπανουδάκης, ο Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Παναγίας Φανερωμένης Ιεράπετρας Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης Παΐσιος Δερμιτζάκης, ο Αιδεσιμολ. πρωτ. Κωνσταντίνος Πετρογιάννης, Γραμματέας της Ιεράς Αρχιπισκοπής Κρήτης, οι Εφημέριοι της πόλεως Ιεράπετρας Πανοσιολ. Αρχιμ.

Φιλόθεος Δοργιάκης, Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτης Πορφύριος Αγγελάκης και Αιδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερος Σάββας Λιναρδάκης, ο συνταξ. Εφημέριος Σητείας Αιδεσιμ.Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Τσικαλάκης, οι Εφημέριοι της πόλεως Σητείας Αιδεσιμολ. πρωτ. Φιλοκτήμων Αυγουστινάκης και Νικόλαος Παθιάκης, οι Εφημέριοι των Ενοριών Ρούσσας Εκκλησιάς Πρωτοπρεσβύτερος Μιχαήλ Γαλανάκης, Μύρτου Οικονόμος Ελευθέριος Δαργάκης και Ζήρου Μιχαήλ Λιανουδάκης, και ο Διάκονος Θεμιστοκλής Μπεϊνάς.

Έψαλλαν στον δεξιό χορό Ιεροψάλτες της Χορωδίας της Σχολής Βυζαντινής Μουσικής της Ιεράς Μητροπόλεως στη Σητεία, με επικεφαλής τον Καθηγητή της Σχολής Αιδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερο Νικόλαο Αλεξάκη και στον αριστερό χορό οι Ιεροψάλτες της Μονής κ. Γεώργιος Τσικαλάκης και κ. Γεώργιος Μαρκαντωνάκης.

Την πανήγυρη της Μονής τίμησαν με την παρουσία τους ο Δήμαρχος Σητείας κ. Γεώργιος Ζερβάκης, ο Αντιπεριφερειάρχης Λασιθίου κ. Ιωάννης Ανδρουλάκης, η Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Σητείας κ. Μάρω Νικητάκη, ο Δημοτικός Σύμβουλος και Πρόεδρος των Εθελοντών Διασωστών ΕΔΕΑΚ Σητείας κ. Ιωάννης Δασκαλάκης, ο Διοικητής και αξιωματικοί της Προκεχωρημένης Ναυτικής Βάσης (Π.Ν.Β.) Κυριαμαδίου Αντιπλοίαρχος κ. Ιωάννης Δρακάκης και πολλοί προσκυνητές.

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπύτνης & Σητείας

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπύτνης & Σητείας

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπύτνης & Σητείας

©Αρχείο Ιεράς Μη

©Αρχεία Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπύτνης & Σητείας

©Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Ιεραπύτνης & Σητείας